

Vi må handle nu – inden finanssystemet kollapse!

Tom Gillesberg

Formand for Schiller Institutet i Danmark

Vi lever i skæbnesvangre tider. Mens de fleste politikere og økonomer sover tordnetesøvn, er der økonomiske processer i gang, der kommer til at bestemme vor skæbne lang tid fremover. Lyndon LaRouche, den amerikanske økonom og tidligere demokratiske præsidentkandidat, der som den eneste i de sidste 40 år konsekvent har været i stand til at forudsige de store økonomiske og strategiske omvæltninger, har længe advaret om, at mange års akkumulerede økonomiske og politiske fejltagelser, som f.eks. erstatningen af efterkrigstidens Bretton Woods-finanssystem med flydende valutakurser, eksplosivt voksende finansspekulation, nulvækstideologi, globalisering og afindustrialisering, har sat en tsunami i gang, der er på vej til at ramme verdens og Danmarks kyster. Verdens finanssystem er i gang med at disintegrere.

Den 15. juni præciserede LaRouche i en tale til latin-amerikanske politikere, at der i USA er en udvikling i gang, hvor det må forventes, at hvis vi ikke griber ind og forandrer tingene, men blot fortsætter med det nuværende IMF-system, vil dollarsystemet, og dermed hele verdens finanssystem, kollapse i perioden frem til september.

Siden marts måned har en dobbelt proces udspillet sig på finansmarkederne. Der har på samme tid været en accelererende inflation i råvarepriserne og et sammenbrud i dele af finansmarkedet. De to processer er resultatet af en ustabilitetstilstand, der bliver værre dag for dag og minder om den proces, der fandt sted i Tyskland mellem juni og november i 1923 (der som bekendt endte med hyperinflation og frimærker lydende på milliardbeløb). Vi må derfor sørge for, at verdens nuværende finanssystem kommer under en hurtig og effektiv konkursbehandling.

Hvis USA skifter politik og sætter Den amerikanske Føderalbank under konkursbehandling, er det muligt at skabe en økonomisk genrejsning, i lighed med den Franklin

LaRouche advarede om, at der faktisk er nogle, der ønsker at dette skal ske. Folk som finansmanden Felix Rohatyn og hans venner fra finansfæren i Den synarkistiske Internationale, den hemmelige organisation der sponserede og promoverede fascismen og nazismen i 30'erne, og uden hvem Mussolinis, Hitlers og Francos magtovertagelser ikke havde været mulige. Disse private finansinteresser planlægger for en fremtid, hvor de øger deres magt, rigdom og indflydelse på bekostning af en verdensbefolkning, der måske falder til under en milliard mennesker, fra de seks milliarder den har i dag. En verden, hvor mange af de nuværende civilisationer, kulturer og sprog vil forsvinde.

Denne skæbnesvangre afgørelse afhænger af den subjektive faktor. Kan vi få folk til at forstå alvoren i situationen? Ved vi hvad løsningerne er, og hvordan de vil fungere? Kan vi få dem bragt ind i den politiske dagsorden og få dem iværksat? I USA arbejder LaRouche på højtryk sammen med sin voksende politiske ungdomsbevægelse for at sikre, at det nødvendige politiske skifte finder sted.

Tom Gillesberg diskuterer et Nyt Bretton Woods med en vrangv illig Jens Rohde på Christiansborg.

D. Roosevelt iværksatte, da han blev indsat som amerikansk præsident i 1933. Hvis et sådant skifte ikke finder sted, er der intet håb for USA. Og hvis USA kollapse, ryger Europa med. Rusland vil måske kunne klare sig lidt længere, mens de asiatiske økonomier hurtigt vil bryde sammen, i takt med at de europæiske og amerikanske markeder for deres varer kollapse.

Spørgsmålet er ikke blot, om det vil betyde en overgang til den type fascistisk økonomisk politik Europa oplevede i 30'erne. Verdensøkonomien og dens finanssystem er i dag langt mere globaliseret og internationalt integreret end tidligere, og har oppustede finansbobler af en størrelse uden historisk fortillfælde. Løser vi ikke krisen med etableringen af et nyt Bretton Woods-finanssystem og en Roosevelt-inspireret global New Deal, vil et kollaps af systemet indlede en ny mørk tidsalder i lighed med den, der indtraf i Europa i den anden halvdel af det 14. århundrede, og som førte til Den sorte Død og en reduktion af Europas befolkning til det halve.

Det samme gør vi i Schiller Institutet her i Danmark, Europa og resten af verden. Udfaldet af denne kamp er stadig helt åbent, og det er derfor ikke blot vores opgave at advare imod det kommende kollaps som indtræffer, hvis ikke der sker de fornødne ændringer, men også at pege på de tiltag, der må iværksættes i USA, Danmark og den øvrige verden, for at sikre vi kommer lykkeligt igennem den finansielle storm.

Et nyt Bretton Woods

Vi behøver et kredit- og finanssystem af den type, som Roosevelt designede, et Nyt Bretton Woods-system, og vi behøver New Deal-lignende reformer, der kan genopbygge økonomien, forsvare de svageste og sikre det almene vel.

Vi må sige farvel til teknologiforskrækkelsen og komme i gang med fysisk-økonomisk opbygning, der ved brug af moderne teknologier som kernekraft, magnetsvævetog og brintbiler kan opbygge den eurasiske infrastruktur og levestandard. Med moderne

teknologi og etableringen af Den eurasiske Landbro, der forbinder Europa og Asien, kan vi øge den økonomiske produktivitet og skabe det globale overskud, der kan opbygge Afrika og andre håbløst fattige dele af verden. Vi skal både løse de akutte problemer og etablere et tæt samarbejde mellem verdens nationer, der kan sikre et kvantespring til et samfund baseret på brugen af fusionsteknologi, hvor vi langsigtet kan tilvejebringe ubegrænsede råstoffer til en voksende verdensbefolkning.

Som LaRouche fremførte i sin nylige tale på universitetet i Frankfurt (se side 4), vil et politisk skifte i USA ikke blot forandre Amerika. Det vil gøre det muligt for os i Europa og Asien at gå i samme retning og få økonomisk vækst og opbygning i stedet for kaos og krig.

Kan et sådant amerikansk kursskifte finde sted? Ja, hvis det lykkes LaRouche-bevægelsen at mobilisere amerikanske borgere og demokratiske græsrodder til at få fjernet Felix Rohatyn og synarkisternes indflydelse i Det demokratiske Parti, og derigennem sætte en ny politisk dagsorden allerede inden valget i november.

Cheney må væk

LaRouche-bevægelsens intensive kamp i de seneste år har allerede skabt et tværpolitisk samarbejde blandt embedsmænd og politikere, der har tjent de amerikanske institutioner i de seneste årtier. Stadig flere af dem er blevet klar over, at den korrupsion og anti-amerikanske politik, der med Dick Cheney og hans kumpaner har indtaget Det hvide Hus og regeringskontorerne i Washington, må fjernes, inden det finansielle sammenbrud slår til. Ellers vil Cheneys bagmænd forsøge at skabe en ny 11. september-lignende begivenhed, f.eks. ved fodbold-VM i Tyskland, der kan bruges til at starte en krig imod Iran eller en anden "slyngelstat".

Specialanklager Patrick Fitzgeralds undersøgelser i Valerie Plame-sagen har allerede Dick Cheney på sigtekornet, og den 20. juni bragte den ukommercielle offentlige servicekanal i USA, Public Broadcasting Service (PBS), et langt udførligt dokumentarprogram om Dick Cheneys og Donald Rumsfelds bevidste og ulovlige vildledning af USA. I programmet vidnede ledende politikere og embedsmænd om begivenheder, der samlet danner rigeligt med materiale til at afsætte Cheney ved en rigsretssag. Det er dog en lang og omstændelig proces, og Cheney må

presses ud nu – inden september - så USA's og verdens økonomiske problemer kan løses. Lyndon LaRouche har allerede taget initiativ til udarbejdelsen af et program, Lovforslaget til Økonomisk Genrejsning af 2006, der er til diskussion blandt ledende demokrater i Den amerikanske Kongres, og kan kickstarte den amerikanske økonomi.

En ny atlantisk alliance

I Danmark og Europa må vi allerede nu begynde etableringen af en ny Atlantisk Alliance, hvor vi ikke er en logrende puddel-

hund, der forsøger at behage Bush og Cheney i deres forsøg på at sætte kloden i brand, som Danmark har gjort det i de senere år. I stedet skal vi alliere os med den opposition, der repræsenterer USA's og verdens sande interesser, og som er ved at genoplive Franklin Roosevelts antifascistiske politik og ånden fra frihedserklæringen i 1776.

I et samarbejde med et USA, der vender tilbage til sine politiske rødder og igen bliver et bolværk mod den »globaliserings-« og slavepolitik, de sloges imod under Det

britiske Imperium, kan Europa endelig komme ud af de private finansinteressers spændetrøje og erstatte globaliseringsens slaveri med fælles bidrag til både vor egen og verdens velfærd.

Vi står hver især overfor en lignende karakterprøve, som den folk blev stillet overfor i 30'erne. De fleste vil hævde, at selv hvis det er rigtigt, hvad vi skriver her i denne avis, så er det ikke muligt at gribe ind og påvirke begivenhedernes udfald. Man skal derfor i stedet koncentrere sig om sig selv, og forsøge at overleve bedst muligt, under de forhold som nu engang byder sig. Så kan man måske hjælpe et par medmennesker i nød, når det kan ske uden risiko for ens egen karriere og bekvemmelighed.

Forhåbentlig vælger du i stedet at gøre, som de, primært unge mennesker, der valgte at kæmpe for principper og for fremtiden. Hvad vi gør, eller ikke gør, i de næste måneder, har konsekvenser, der rækker langt ud i fremtiden. Du har med denne avis fået et redskab, der gør det muligt for dig at gå med i kampen. Gå med i LaRouches Ungdomsbevægelse og Schiller Institutet. Tag denne chance for at forme vor fælles fremtid på vegne af de mange kommende generationer, der behøver dig til at tale og handle på deres vegne.

Når boblen brister...
Nyt Bretton Woods!

Tom Gillesberg

Schiller Institutets Venner - www.sivc.dk
Postboks 2613, 2100 København Ø Tlf: 35 43 00 33 info@sivc.dk

Valgplakat fra kommunalvalget i København, november 2005.

Schiller Institutets kampagneavis nr. 1, juli 2006. Udgivet af Schiller Institutet.

Sankt Knuds Vej 11, kld., 1903 Frederiksberg C, tlf: 35 43 00 33.
si@schillerinstitut.dk, www.schillerinstitut.dk, fax: 35 43 87 57.
Århus: 21 82 51 14.

Bidrag kan sendes til Giro: 564-8408 eller homebanking: 1551-0005648408.

Redaktion: Tom Gillesberg (ansvh.), Michelle Rasmussen, Poul E. Rasmussen, Percy Rosell, Feride Istogu Gillesberg og Simon Jensen.
Layout: Janus Kramer.

Tryk: Trykkompagniet A/S.
Oplag: 50.000 eksemplarer.